

Çocuk değil ömür törpüsü

Beter İkizler'in adı Edgar ve Ellen. Aileleri 'uzuuun' bir dünya seyahatinde olduğundan, şatoyu andıran ama pislikten geçilmeyen evlerinde yalnız başına yaşıyor ve 'kendilerince' hayatın tadını çıkarıyorlar. On iki yaşındalar ve birbirlerine 'oğlum' ve 'kızım' diye hitap ediyorlar, sabah kalktıkları andan yatana dek nasıl bir yaramazlık, hadi tam doğrusunu söyleyelim, nasıl bir kötülük yaparak günü kurtaracaklarının hesabını yapıyorlar. Nod Kasabası'nın birçok güzel evi, bakımlı bahçesi, mutlu ailesinin tersine, ot bürümüş bahçeleri ve örümcek ağlarıyla dolu odaları olan gri bir evde yaşayan ikizler bütün kasabaya 'of' çektirmekte kararlılar. Birçok yaramazlık neticesi kasabalıların nefret ettiği bu çocuklar belki de bu kadar başboş

kaldıklarından, uzun seyahatten bir türlü dönüp de onlara sevgisini vermeyen ebeveynleri yüzünden böyledirler, kim bilir...

Neyse biz konumuza gelelim... Bu defa kasabayı nasıl mahvetsek diye düşünen Edgar ve Ellen paraya ihtiyaçları olduğunu fark ediyorlar önce. Dev yastıklarla lağım tünellerini

tıkamak için dağ kadar kuş tüyü ve kumaş gerekli... Büyük çuvallar dolusu beyaz biber alıp Buffy'nin Çörek Fırını'ndaki hamura boşaltmak için de para şart. Bu yüzden ikili ne yapacağını düşünüyor... O sırada 'Evin Hayvanı' en sevdiği belgeseli televizyonda izlemekte.

"Evin Hayvanı, daha önce gördüğümüz hiçbir hayvan türüne benzemiyordu. Çok büyük değildi. Pulları

ya da tüyleri yoktu. Eski, kirli bir peruğu andıran, uzun, koyu renk kıllardan keçeleşmiş bir topaktı. Kulakları, burnu ya da ağzı görünmüyordu; kol ve bacakları da belirgin değildi." (s. 28)

Beter İkizler şans eseri kulak misafiri oldukları belgeselden tek bir şey öğreniyorlar; egzotik hayvanların değerli olduklarını! Yaptıkları bir plan neticesinde kasaba halkının evcil hayvanlarını toplayan ikili; çeşitli boyalarla, yıldızlarla, zamlarla ellerindeki hayvanlara başka bir form veriyorlar. Artık ellerinde evcil hayvanlar değil; 'egzotik' canlılar var.

"Şehla gözlerine bakabilmek için kediyi yukarı kaldıran Edgar, 'Merhaba, küçük Nedelek!' diye bağırdı. 'Dünyanın hiçbir yerinde benzerin yok. Kesinlikle egzotik! Kesinlikle çok para eder!' (s. 45)

Ve işte Beter İkizler adları gibi beter işler yaparken kasabanın huzuru da kaçmıştır bile. Herkes, ailesinin bir ferdi gibi gördüğü evcil hayvanını aramakta, duvarlara ilanlar yapıştırmaktadır. Bu panik havasında dahi bizimkiler pek

mutludur. Ertesi gün, bu egzotik hayvanları kasaba halkına satarak para kazanacaklardır... Yoksa bu acayip yaratıkları satamayacaklar mıdır?

Herhalde bunu yaşları da Beter İkizler kadar olan okuyucular bulmak ister. Ayrıca şunu da belirtmekte fayda var, kitabın sırtında dendiğine göre kitap okumayı sevmediği sanan çocuklar bile, bu dizinin kitaplarını bir solukta okuyorlar. Dizinin ilk kitabı *Acayip Yaratıklar*, ama devamı da hazır, ikinci kitap olan *Turist Kapanı* da okunmayı bekliyor.

elvin@anneyiz.biz

ACAYİP YARATIKLAR Beter İkizler Dizisi

Charles Ogden,
Resimleyeri: Rick
Carton, Çeviren:
Müren Beykan/
Banu Aksoy,
Günişği Kitaplığı,
2005, 110 sayfa,
7.5 YTL

